

[Preben Møller Hansen]

befolkning. Jeg troede faktisk, at man i dette Ting ville tage seriøst på et spørgsmål om at forbedre vilkårene for de mennesker, der reelt har det dårligst i vort land. Men sådan er det ikke. Det bestyrker mig kun i den tro, at man herinde er meget emsig, når det drejer sig om at sikre sig selv en indkomst og en pension. Jeg sagde det tidligere, under den foregående sag, at her har man små 15.000 kr. ud over sin folkepension, ud over en eventuel ministerpension. Det har man tilegnet sig. Når det drejer sig om de af vore medmennesker, som vi skulle tænke mest på, har man intet tilovers for dem.

For de kristelige er det symptomatisk, at de hænger sig i et ord som »skrankepaver«, som er et ganske almindeligt anvendt ord i Danmark – det gør man, og så kan man ikke gå ind for forslaget. Det er en forfærdelig måde at argumentere på.

For SF's vedkommende kunne vi forstå, at de vil stille et forslag om at forbedre pensionisternes vilkår med 400 kr. om måneden. Det vil vi naturligvis også stemme for, idet vi stemmer for selv den mindste forbedring for den befolkningsgruppe. Jeg vil da blot føje til, at det har ikke ret meget med social genopretning at gøre, det er almisse, og det er ikke almisse, vore ældre og førtidspensionister har behov for.

Så har man sagt, at der er ingen finansieringsmuligheder, at der er ingen forklaring på, hvor pengene skal komme fra, og hvor meget det vil andrage. Vi har ikke sat noget tal på det. Det mener vi heller ikke er nødvendigt. Det har vi et ministerium til. Vi har en fantastisk masse offentligt ansatte inden for denne sektor, så det må de komme med. Men når socialministeren antager, at det bliver ca. 15 mia. kr., siger vi: Top, så lad det være det. Det er ikke sådan, at vi falder på halen.

For spørgsmålet er: Hvad koster det os i dag? For vi skal jo modregne de 15 mia. kr. Hvor skal vi så få de andre penge fra? Ja, dér ligger det sådan, at mange i dette Ting vedtog en lov om Den Sociale Pensionsfond. Her har man ca. 10 mia. kr. i renteindtægt om året. Man kunne passende tage nogle af de penge. De ejes alt andet lige ikke af Folketinget, men derimod af vore pensionister, men dem kunne man overhovedet ikke drømme om at skele til. For al éns sociale forståelse kan ligge på et meget, meget lille sted. Vi for vort vedkommende vil ikke lægge skjul på, at vi har lovet de danske pensio-

nister, at vi vil stille forslag om, at man forhøjer deres pension til 5.500 kr. om måneden. Vi har også fastslået, at den skal være skattefri. Vi vil leve op til pensionisternes forventninger. Vi vil stille disse forslag, og vi vil gøre det igen og igen. Ingen skal være i tvivl om det. Vi vil gå ud i hele landet, alle de steder, hvor vi har mulighed for det, og fortælle, hvem der i dette Folketing intet har tilovers for vore ældre. Det kunne jo godt være, at den vælgerflugt, der har været fra nogle af partierne, vil tage til i omfang, når de ældre oplever, at det, de troede på, ikke holdt stik.

Der er også andre finansieringsmuligheder end dem, jeg har nævnt her. I øvrigt vil jeg godt først sige, at man så tit har talt om de stakkels ældre, der skal have det så rart. Vi fik gennemført en lov, der fik virkning fra 1964, ATP-loven. Jeg kalder den for »Alle Tidens Plat« for man skulle give vore ældre et beløb, når de blev gamle, ud af denne fond. I dag får de maksimalt 400 kr., og skattevæsenet snapper de 200, og man modregner i boligydelsen, og så får de faktisk ikke noget. I 1971 lavede man Den Sociale Pensionsfond. Den skulle også sikre vore ældre. Men de får bare ikke nogen af pengene. De kan søge om at få lidt hjælp til lidt brændsel. Det er sådan set, hvad det kan blive til.

Men vi vil som sagt gå andre veje. Det har været nævnt her, at det jo var vederstyggeligt, det, vi kom med, at vi ville tage pengene, hvor pengene er. Jamen vi har netop haft en debat her i Folketinget om kapitalkoncentrationer. Her ligger der milliarder og atter milliarder af kroner. Hvad var der dog i vejen for, at man fulgte det svenske eksempel og tog en særskat af disse enorme formuer og gav pengene bl.a. til vore ældre? Men det er ligesom om, at dér er man færdig. Lige så snart man skal røre ved formuerne, er det, ligesom om man herinde skal forsvare de rige i samfundet i stedet for at forsvare menneskene. Det er dem, det drejer sig om, og ikke noget som helst andet.

Så har man også harceleret lidt over, at vi vil lave en bunden opsparing. Hr. Poul Schlüter lavede en bunden opsparing i 1985, hvor de, der er modstandere af det nu, netop stemte for det. Dengang var det bare sådan, at man tog den bundne opsparing fra ganske almindelige lønmodtagere. Det ønsker vi ikke nu. Vi vil tage en bunden opsparing af obligationsrenten. Vi har en samlet obligationsbeholdning på et tu-